

Bruxelles, 20. studenoga 2017.
(OR. en)

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0105 (COD)**

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

**CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744**

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Nacrt uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (prvo čitanje) – donošenje zakonodavnog akta = izjave

Izjava Komisije

Uredba o uspostavi sustava ulaska/izlaska u skladu je s trenutačnim tranzitnim režimom za Kalinjingrad utvrđenim Uredbom br. 693/2003¹.

Komisija će osigurati zakonodavnu ujednačenost tih pravnih akata u slučaju buduće izmjene tranzitnog režima za Kalinjingrad.

¹ Uredba Vijeća (EZ) 693/2003 od 14. travnja 2003. o uspostavi posebnog Dokumenta o pojednostavljenom tranzitu (FTD), Dokumenta o pojednostavljenom željezničkom tranzitu (FRTD), izmjeni Zajedničkih konzularnih uputa te Zajedničkog priručnika, SL L 99, 17.4.2003., str. 8.

Izjava Austrije

Austrija cijeni intenzivna nastojanja estonskog predsjedništva da se postigne široki konsenzus među državama članicama o tom važnom pitanju.

Međutim, tijela kaznenog progona još uvijek nemaju dostatno ovlaštenje za pristup sustavu za identifikaciju državljana trećih zemalja ili drugih skupina, koji su počinili prekršaj. Nadamo se da će se rješenje tog problema pronaći s pomoću interoperabilnosti.

Ujedno bi u smislu učinkovite suradnje među tijelima nadležnima za azil u državama članicama bio poželjan pristup tih tijela sustavu ulaska/izlaska. Neophodno je ujedno osigurati mogućnost učinkovite uporabe instrumenata kao što je sustav ulaska/izlaska čiji je razvoj bio dugotrajan i uključivao znatne financijske i ljudske resurse. Pristup tijela nadležnih za azil sustavu ulaska/izlaska u svrhu točne identifikacije državljana trećih zemalja, kao i radi olakšavanja postupka i prisilnih vraćanja, predstavljao bi središnju dodatnu vrijednost sustava ulaska/izlaska.

Izjava Hrvatske

Republika Hrvatska podržava cilj ove Uredbe budući da bi ista trebala doprinijeti jačanju i održavanju povoljnog stanja sigurnosti na području cijele Europske unije, čiji je preduvjet, između ostalog, bolji i operabilniji nadzor vanjske granice.

Navedeni cilj treba smatrati najvišim interesom građana Europske unije, te Republika Hrvatska drži neprihvatljivim da se Uredba od samog početka svoje operativne primjene ne bi primjenjivala na vanjskim granicama Europske unije, čime bi se njezin učinak nepotrebno i neosnovano umanjio. Valja naglasiti kako bi se stupanjem na snagu trenutnog prijedloga teksta Uredbe privremeno suspendirala važeća odredba članka 6. stavka 1. Zakonika o schengenskim granicama (SBC) i važeće odredbe Pristupnog ugovora Republike Hrvatske kao integralnog dijela *acquis communautaire*. Republika Hrvatska ističe kako je Europska komisija već u nazivu Prijedloga uredbe predvidjela njezinu primjenu upravo na vanjskim granicama Unije i samim time jednak tretman svih država članica.

Nejednakom primjenom Uredbe na punopravne članice šengenskog prostora i na one koje to tek trebaju postati, uključujući i Republiku Hrvatsku, cilj ove Uredbe postao bi sekundaran, a osim što bi se time ugrozila unutarnja sigurnost Europske unije te učinkovita borba protiv terorizma i teških kaznenih djela, poslala bi se i negativna poruka europskoj javnosti.

S operativnog aspekta, nejednaka primjena Uredbe značila bi nemogućnost registriranja duljine boravka državljana trećih zemalja na kratkotrajnom boravku u EU kroz nemogućnost uvida u VIS sustav preko EES-a te samim time provjeru validnosti šengenske vize. Budući da Republika Hrvatska ovu vizu priznaje kao jednakovrijednu hrvatskoj, moglo bi se dogoditi da dopusti ulazak na svoje državno područje s ciljem putovanja u države šengenskog prostora, a zbog nemogućnosti uvida u VIS kroz EES, osobi s nevažećom vizom, čime se otvara i pitanje države članice odgovorne za pokrivanje troškova povratka ovih osoba.

Nadalje, neprimjena Uredbe u Republici Hrvatskoj značila bi nemogućnost dobivanja i drugih operativnih podataka o osobama koje učestalo prelaze vanjsku granicu Europske unije i šengensku granicu, uključujući potencijalne teroriste i druge sigurnosno sumnjive osobe.

Ovakva neujednačena primjena mogla bi preusmjeriti kretanje osoba koje predstavljaju prijetnju unutarnjoj sigurnosti Europske unije preko onih granica na kojima se ovaj sustav ne bi primjenjivao. U slučaju Republike Hrvatske to bi značilo na oko 1350 km vanjske granice Europske unije, imajući u vidu i treće države u kojima je prisutan trend jačanja netolerancije, radikalizma i nasilnog ekstremizma, potaknut i fenomenom stranih terorističkih boraca koji se s ratišta vraćaju u matične države, što povećava rizik od terorizma i za Republiku Hrvatsku.

Dodatno, nejednaka primjena Uredbe imala bi ozbiljne implikacije i na protočnost prekograničnog prometa jer bi pored uvedenih sustavnih provjera bilo potrebno dodatno vrijeme za ručnu umjesto automatiziranu obradu putne dokumentacije, čime bi se dovelo u pitanje adekvatno sigurnosno profiliranje putnika od strane graničnih službenika.

Uzimajući u obzir sve navedeno, Republika Hrvatska je kao država članica s dugačkom vanjskom granicom iznimno zainteresirana za pronalaženje načina kojim bi se ova Uredba primjenjivala na svim vanjskim granicama Europske unije od samog njezinog donošenja, čime bi se optimizirao i sam njezin cilj.
